

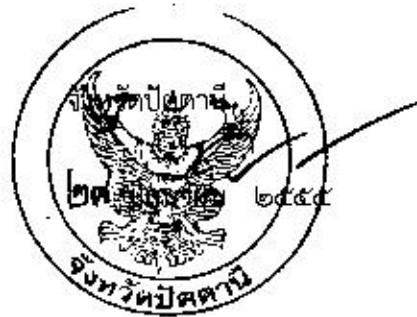
ที่ ปน ๐๐๓๗.๑/ว ๒๙๐

ถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี เทศบาลเมืองปัตตานี และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น-
อำเภอ ทุกอำเภอ

ด้วยจังหวัดปัตตานี แจ้งว่า กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ได้ดำเนินกิจกรรม
โครงการส่งเสริมเครือข่ายการดำเนินงานทางวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรมการคัดเลือกรายการวิทยุด้าน
วัฒนธรรมดีเด่นของจังหวัดที่ดำเนินการส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ องค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมสู่ประชาชน
อย่างมีประสิทธิภาพและกว้างขวาง ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงและผลักดันงานวัฒนธรรมไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น
อย่างต่อเนื่อง

จังหวัดจึงขอแจ้งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่จังหวัดปัตตานีทราบ เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนประชาชนผู้ที่สนใจส่งรายการ
วิทยุด้านวัฒนธรรมเข้าร่วมรับการคัดเลือก รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบด้วย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
งานบริหารทั่วไป

โทร ๐-๗๓๓๔-๕๕๑๔ , ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔ ต่อ ๑๑๕

โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑

ประกาศสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี
เรื่อง การคัดเลือกรายการวิทยุด้านวัฒนธรรมดีเด่น

ด้วยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ร่วมกับสภาวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ดำเนินกิจกรรมการคัดเลือกรายการวิทยุด้านวัฒนธรรมดีเด่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เกียรติคุณรายการวิทยุด้านวัฒนธรรม ที่ดำเนินการส่งเสริมอนุรักษ์ และเผยแพร่ องค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมสู่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและกว้างขวาง ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงและผลักดันงานวัฒนธรรมไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และเป็นตัวอย่างในการเผยแพร่การดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี จึงขอเชิญชวนรายการวิทยุที่ดำเนินงานวัฒนธรรม หรือผู้ฟังรายการวิทยุที่มีความประสงค์ที่จะเสนอชื่อรายการวิทยุเข้าร่วมการคัดเลือก ส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือกตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. คุณสมบัติรายการวิทยุ

๑.๑ เป็นรายการวิทยุที่ผลิตและออกอากาศในจังหวัดปัตตานี โดยออกอากาศต่อเนื่องมาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน นับถึงวันที่ลงนามในประกาศ

๑.๒ รายการต้องไม่มีลักษณะเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือโน้มน้าวให้ผู้ฟังเกิดการกระทำใด ๆ ที่ส่งผลเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเองได้

๑.๓ รายการวิทยุต้องมีเนื้อหาส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ๗ สาขา (ดูรายละเอียดได้จากกำหนดแนบท้ายประกาศ)

๒. การส่งผลงานเพื่อเข้าร่วมการคัดเลือก

๒.๑ ผู้เสนอผลงาน ได้แก่

๑) ผู้ผลิตรายการ หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานและเผยแพร่รายการวิทยุจัดส่งผลงานเพื่อร่วมการคัดเลือก

๒) บุคคล ผู้ฟัง หรือกลุ่มผู้ฟังเสนอชื่อรายการพร้อมรายละเอียด

๒.๒ วิธีการส่งผลงาน

๑) ผู้เสนอส่งแบบเสนอผลงานรายการวิทยุตามแบบที่กำหนดแนบท้ายประกาศ พร้อมบันทึกไฟล์เสียงการจัดรายการลงแผ่น จำนวน ๑๕ ชุด ไปยังสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี อาคารศาลากลางจังหวัดปัตตานี ชั้น ๔ ถนนเดชา ตำบลสะบารัง อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

๒) ในกรณีผู้เสนอผลงานเป็นผู้ฟังหรือกลุ่มผู้ฟัง สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี จะแจ้งไปยังผู้ผลิตรายการเพื่อให้จัดส่งผลงานรายการวิทยุทางวัฒนธรรมมายังสำนักงานวัฒนธรรม เพื่อเข้ารับการคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือก

๓) กำหนดส่งผลงานไปยังสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี ภายในวันที่ ๒
กรกฎาคม ๒๕๕๕

๓. วิธีการคัดเลือกและเกณฑ์การตัดสิน

๓.๑ คณะกรรมการพิจารณาคุณสมบัติรายการที่เข้าร่วมการคัดเลือก หากรายการใดมี
คุณสมบัติไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือก

๓.๒ คณะกรรมการตัดสินโดยให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด รายการใด ๆ ที่ได้รับ
คะแนนตั้งแต่ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป จะได้รับตัดสินเป็นการวิทยุด้านวัฒนธรรมดีเด่น

๓.๓ คณะกรรมการดำเนินการตัดสินและประกาศผลการตัดสิน ภายในวันที่ ๑๒
กรกฎาคม ๒๕๕๕

๓.๔ การตัดสินของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

๔. รางวัล

รายการวิทยุที่ได้รับการคัดเลือกเป็นรายการวิทยุด้านวัฒนธรรมดีเด่น จะได้รับโล่ยกย่อง
เชิดชูเกียรติจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

(นายวัชรินทร์ ดำรงกุล)

วัฒนธรรมจังหวัดปัตตานี

เอกสารแนบท้ายประกาศ

เนื้อหารายการวิทยุด้านวัฒนธรรม

เป็นรายการวิทยุที่มีเนื้อหาที่ส่งเสริม อนุรักษ์และพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ๗ สาขา ประกอบด้วยด้าน ภาษา สาขาศิลปะการแสดง สาขางานช่างฝีมือดั้งเดิม สาขาวรรณกรรมพื้นบ้าน สาขากีฬา ภูมิปัญญาไทย สาขานวนปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรมและงานเทศกาล และสาขาความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ภาษา หมายถึง เครื่องมือที่ใช้สื่อสารในวิถีการดำรงชีวิตของชนกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งสะท้อนโลกทัศน์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน ทั้งในแง่วจนภาษา (ภาษาที่ใช้ด้วยคำ) และอวัจนภาษา (ภาษาที่ไม่ใช้ด้วยคำ) ภาษาอาจจะแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

๑.๑ ภาษาไทย หมายถึง ภาษาราชการที่ใช้ในประเทศไทย

๑.๒ ภาษาไทยถิ่น หมายถึง ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารตามท้องถิ่นต่าง ๆ สามารถสื่อความหมาย สร้างความเข้าใจกันในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยแต่ละท้องถิ่นอาจพูดแตกต่างกันไปจากภาษาราชการ ทั้งในด้านเสียง คำ และการเรียงคำ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นภาคเหนือ ภาษาไทยถิ่นภาคอีสาน ภาษาไทยถิ่นภาคกลาง และภาษาไทยถิ่นภาคใต้

๑.๓ ภาษากลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารภายในกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย แบ่งออกเป็น ๕ ตระกูลภาษา ได้แก่ กลุ่มภาษาตระกูลไท กลุ่มภาษาตระกูลออสโตร เอเชียติก กลุ่มภาษาตระกูลจีน - ทิเบต กลุ่มภาษาออสโตรเนเซียนติก และกลุ่มภาษาม้ง - เมี่ยน

๒. สาขาวรรณกรรมพื้นบ้าน หมายถึง วรรณกรรมที่ถ่ายทอดอยู่ในวิถีชีวิตชาวบ้าน โดยครอบคลุม วรรณกรรมที่ถ่ายทอดโดยวิธีการบอกเล่าและที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร แบ่งออกเป็น ๗ ประเภท คือ นิทานพื้นบ้าน ประวัติศาสตร์บอกเล่า บทสวดหรือบทกล่าวนิทธิกรรม บทร้องพื้นบ้าน สำนวน และภาษา ปริศนาคำทาย และคำรา ดังนี้

๒.๑ นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องเล่าที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา ประกอบด้วย นิทานเทพปกรณัม คำนาน นิทานศาสนา นิทานคตินิทานมหัสจรรย์ นิทานชีวิต นิทานประจำถิ่น นิทานอธิบายเหตุ นิทานเรื่องสัตว์ นิทานเรื่องผี มุขตลก และเรื่องไม้ นิทานเข้แบบของไทย

๒.๒ ประวัติศาสตร์บอกเล่า หมายถึง เรื่องเล่าเกี่ยวกับประวัติการตั้งถิ่นฐาน การอพยพ ความ เป็นมา และบุคคลสำคัญของชุมชน

๒.๓ บทสวดหรือบทกล่าวนิทธิกรรม หมายถึง คำสวดที่ใช้ประกอบในพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น บททำขวัญ คำบูชา คำสมา คำเวนทาน บทสวดสรวงัญญะ คาถาบทอาณิสสส์ บทประกอบการรักษาโรคพื้นบ้าน คำให้พร คำอธิษฐาน ฯลฯ

๒.๔ บทร้องพื้นบ้าน หมายถึง คำร้องที่ถ่ายทอดสืบทอดกันมาในโอกาสต่าง ๆ เช่น บทกล่อมเด็ก บทร้องเล่น บทเกี่ยวพาราสี บทจ้อย คำแจ้ง ฯลฯ

๒.๕ สำนวนและภาษิต หมายถึง คำพูดหรือคำกล่าวที่สืบทอดกันมา มักมีสัมผัสคล้องจองกัน เช่น ไฉน ไฉน คำคม คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย คำขวัญ คติพจน์ คำสวดสาบาน คำสาปแช่ง คำชม คำคะนอง ฯลฯ

๒.๖ ปริศนาคำทาย หมายถึง คำหรือข้อความที่ตั้งเป็นคำถาม คำตอบ ที่สืบทอดกัน เพื่อให้ผู้ตอบได้ทายหรือตอบปัญหา เช่น คำทาย ปัญหาเขาวงกต ฆะหมี่

๒.๗ คำรา หมายถึง องค์ความรู้ที่มีการเขียนบันทึกในเอกสารโบราณ เช่น คำราโหราศาสตร์ คำราดูลักษณะคนและสัตว์ คำรายา ฯลฯ

๓. สาขาศิลปะการแสดง หมายถึง การแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวต่าง ๆ โดยมีผู้แสดงเป็นสื่อ ผ่านทางเสียง ได้แก่ การขับร้อง หรือการเล่นดนตรีและทางร่างกาย เช่น การรำ การเชิด การเต้น การแสดงท่าทาง แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ ดนตรีการแสดง ดนตรีและการแสดง ในพิธีกรรม และเพลงร้องพื้นบ้าน ดังนี้

๓.๑ ดนตรี หมายถึง เสียงที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลง และ/หรือลีลา จังหวะ เครื่องบรรเลง ซึ่งมีเสียงดัง ทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน หรือเกิดอารมณ์รัก โศก หรือ รื่นเริง เป็นต้น ดนตรีมีบทบาท หน้าที่ในการบรรเลงเพื่อการขับกล่อม ความบันเทิง ประกอบพิธีกรรม และประกอบการแสดง.

๓.๒ การแสดง หมายถึง การแสดงออกทางร่างกาย ท่วงท่าการเคลื่อนไหว ทำเดิน ทำท่า การแสดงกิริยาของการเต้น การรำ การเชิด ฯลฯ ซึ่งแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกและเรื่องราว การแสดงอาจแสดงร่วมกับดนตรี และการขับร้องหรือไม่ก็ได้

๓.๓ ดนตรีและการแสดงในพิธีกรรม หมายถึง การผสมผสานระหว่างการแสดง การร้อง การรำ และดนตรีที่ใช้ประกอบอาชีพ เป็นต้น

๓.๔ เพลงร้องพื้นบ้าน หมายถึง บทเพลงที่เกิดจากคนในท้องถิ่นนั้น ๆ ที่คิดรูปแบบการร้อง การเล่น เป็นบทเพลงที่มีท่วงทำนอง ภาษาที่เรียบง่าย มุ่งความสนุกสนานเพลิดเพลินในโอกาสต่าง ๆ หรือการร่วมแรงร่วมใจการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการประกอบอาชีพ

๔. สาขาแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรมและงานเทศกาล หมายถึง การประพฤติปฏิบัติในแนวทางเดียวกันของคนในชุมชนที่สืบทอดกันมาบนหนทางของมงคลวิถีนำไปสู่สังคมแห่งสันติสุขแสดง ให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชนและชาติพันธุ์นั้นๆ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ มารยาท ขนบธรรมเนียมประเพณี และงานเทศกาล

๔.๑ มารยาท หมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่ดีงามต่อผู้อื่น

๔.๒ ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง การประพฤติปฏิบัติและการกระทำกิจกรรม ที่สืบทอดต่อกันมาในวิถีชีวิตและสังคมของชุมชนนั้น ๆ

๔.๓ งานเทศกาล หมายถึง กิจกรรมที่กระทำตามกำหนดเวลาในรอบปี

๕. สาขางานช่างฝีมือดั้งเดิม หมายถึง ภูมิปัญญา ทักษะฝีมือช่าง การเลือกใช้วัสดุและกลวิธีการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ สะท้อนพัฒนาการทางสังคม และวัฒนธรรมของกลุ่มชน แบ่งออกเป็น ๑๐ ประเภท คือ ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า เครื่องจักสาน เครื่องรัก เครื่องปั้นดินเผา เครื่องโลหะ เครื่องไม้ เครื่องหนัง เครื่องประดับ งานศิลปกรรมพื้นบ้าน และผลิตภัณฑ์อย่างอื่น

๕.๑ ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า หมายถึง ผลผลิตที่เกิดจากการทอ ย้อม ดัก ปัก ตัดเย็บ เย็บ จากมัดหมี่พิมพ์ลาย ขิด เกาะ/ส้วง เพื่อใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม แสดงสถานภาพทางสังคม สวดลายผ้า มีความเกี่ยวข้องกับตำนานพื้นถิ่น ความเชื่อและธรรมชาติ ซึ่งสวดลายดังกล่าว มักเกิดจากเส้นพุ่งเป็นหลัก

๕.๒ เครื่องจักสาน หมายถึง ภาชนะเครื่องใช้ประจำบ้านของคนไทย ทำจากวัสดุดิบ ในท้องถิ่น เช่น ไม้ หวาย กระจุค ลำเจียก โดยนำมาจักและสาน จึงเรียกว่า เครื่องจักสาน กลวิธีในการทำ เครื่องจักสาน ได้แก่ การถัก ผูก รัด มัด ร้อย โดยใช้ดอก หวาย เพื่อให้เครื่องจักสานคงทน และคงรูปอยู่ได้ตามต้องการ

๕.๓ เครื่องรัก หมายถึง หัตถกรรมที่ใช้รักเป็นวัสดุสำคัญในการสร้างผลงาน เช่น ปิดทอง รดน้ำ ภาพกำมะลอ ประดับมุก ประดับกระจกสี ปั้นกระแฉะ และเงิน รักหรือयरัก มีคุณลักษณะเป็น ยางเหนียว สามารถเกาะจับพื้นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ประสงค์จะทาหรือถมทับหรือเคลือบผิวได้ดีทำให้เป็นผิวมัน ภายหลังรักแห้งสนิท มีคุณภาพคงทนต่อความร้อน ความชื้น กรดหรือด่างอ่อน ๆ และยังเป็นวัสดุที่ใช้เชื่อม สมุด หรือใส่เข้าด้วยกัน

๕.๔ เครื่องปั้นดินเผา หมายถึง หัตถกรรมที่ใช้ดินเหนียวเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต มีทั้งชนิดเคลือบและไม่เคลือบ โดยที่เนื้อดินเหนียวต้องมีส่วนผสมของทรายแม่น้ำที่เป็นทรายเนื้อละเอียดและ ช่วยให้เนื้อดินแห้งสนิทไม่แตกร้าว ดินเหนียวที่ใช้ทำเครื่องปั้นดินเผาจากที่ต่าง ๆ ให้สีแตกต่างกัน

๕.๕ เครื่องโลหะ หมายถึง สิ่งที่มีวัสดุหลักเป็นหลัก ทองเหลือง หรือทองแดง เครื่องโลหะที่ทำจากเหล็ก นิยมทำโดยการเผาไฟให้อ่อนตัวและตีเหล็กเป็นรูปทรงต่าง ๆ เครื่องโลหะที่ทำจากทองเหลือง นิยมนำทองเหลืองมาเผาจนหลอมเหลวแล้วจึงนำไปเทลงในแบบรูปตามลักษณะที่ต้องการแล้วนำมาตกแต่ง ส่วนเครื่องโลหะทำจากทองแดง มีการนำทองแดงมาใช้เป็นโลหะเจือหลักสำหรับผลิตตัวเรือนเครื่องประดับโลหะเงินเจือ

๕.๖ เครื่องไม้ หมายถึง งานฝีมือช่างที่ทำจากไม้พุ่งหรือไม้แปรรูปเป็นท่อน เป็นแผ่น เพื่อใช้ในงานช่างก่อสร้าง ประเภทเครื่องสับ เครื่องเรือน เครื่องบูชา เครื่องตั้ง เครื่องประดับ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องศาสตรา เครื่องดนตรี เครื่องเล่น และยานพาหนะ โดยอาศัยเทคนิควิธีการแกะสลัก สับ ขุด เจาะ กลึง ภาด ขุด และขัด

๕.๗ เครื่องหนัง หมายถึง งานหัตถกรรมพื้นบ้านที่ทำมาจากหนังสัตว์โดยผ่านกระบวนการหมักและฟอกหนังเพื่อไม่ให้เน่าเปื่อย และให้เกิดความนิ่มนวลสามารถใช้งานได้ตามที่ต้องการ เครื่องหนังนิยม นำไปใช้เกี่ยวกับศิลปะการแสดง รวมถึงอุปกรณ์อื่น ๆ ที่มีหนังเป็นส่วนประกอบ

๕.๘ เครื่องประดับ หมายถึง งานช่างฝีมือที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อการตกแต่งให้เกิดความงดงาม เริ่มต้นจากการใช้วัสดุที่พบได้ง่ายในท้องถิ่นนำมาผลิตเป็นเครื่องประดับตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ โดยใช้อัญมณีและโลหะมีค่าต่าง ๆ

๕.๙ งานศิลปกรรมพื้นบ้าน หมายถึง งานที่มีการแสดงอารมณ์สะท้อนออกทางฝีมือการช่างให้ประจักษ์เห็นเป็นรูปธรรมเพื่อตอบสนองในด้านการยังชีพและความต้องการคุณค่าด้านความงาม เช่น ภาพเขียน งานปั้น งานแกะสลัก งานหล่อ เป็นต้น

๕.๑๐ ผลิตภัณฑ์ปออย่างอื่น หมายถึง งานช่างฝีมือดั้งเดิมที่ไม่สามารถจัดอยู่ใน ๙ ประเภทแรกได้ซึ่งอาจเป็นงานช่างฝีมือที่ประดิษฐ์หรือผลิตขึ้นจากวัสดุในท้องถิ่นหรือจากวัสดุเหลือใช้ เป็นต้น

๖. สาขาความรู้และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล หมายถึง องค์ความรู้ วิธีการ ทักษะ ความเชื่อ แนวปฏิบัติและการแสดงออกที่พัฒนาขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม ตาม ธรรมชาติและเหนือธรรมชาติ แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

๖.๑ อาหารและโภชนาการ

๖.๒ การแพทย์แผนไทยและการแพทย์พื้นบ้าน

๖.๓ โหราศาสตร์และดาราศาสตร์

๖.๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๖.๕ ชัยภูมิและการตั้งถิ่นฐาน

๗. สาขากีฬามีปัญญาไทย หมายถึง การเล่น กีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ที่มีการปฏิบัติ กันอยู่ในประเทศไทยและมีเอกลักษณ์สะท้อนวิถีไทย แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

๗.๑ การเล่นพื้นบ้าน หมายถึง การเล่นของคนไทยในแต่ละวัยที่มีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กันออกไป โดยมีผลลัพธ์สุดท้าย คือ ความรัก ความสามัคคีและความสนุกสนานเพลิดเพลิน

๗.๒ กีฬาพื้นบ้าน หมายถึง การเล่น และการแข่งขันของคนไทยในแต่ละวัย โดยมีอุปกรณ์และ กฎกติกาที่เป็นลักษณะเฉพาะถิ่น

๗.๓ ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบการต่อสู้ที่ใช้ร่างกายหรือ อุปกรณ์ โดยได้รับการฝึกฝนตามวัฒนธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดกันมา

แบบเสนอผลงานรายการวิทยุด้านวัฒนธรรมดีเด่นเข้าร่วมรับการคัดเลือก

ข้อมูลรายการ

ชื่อรายการ

วัน/เดือน/ปี ที่เริ่มผลิตรายการและออกอากาศ.....

คลื่นวิทยุที่ออกอากาศ.....

วัน เวลาออกอากาศ.....

ที่อยู่สถานที่ออกอากาศ.....

.....

หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประสานงานรายการ

โทรสาร มือถือ

E-mail

☐ ขอส่งผลงานเข้ารับการคัดเลือกประกอบด้วย สำเนา CD บันทึกเสียงการดำเนินรายการ จำนวน ๑๕ สำเนา

ข้อมูลผู้ส่งผลงาน

ชื่อ-สกุล

ที่อยู่ติดต่อได้สะดวก เลขที่ ซอย ถนน

แขวง/ตำบล จังหวัด รหัสไปรษณีย์

หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร มือถือ

E-mail

(ผู้กรอก)

(.....)

วันที่ เดือน ปี